לא צעירים לנצח

לכבוד חזרתם למסך של צעירי תל אביב הושבנו את כוכבי הסדרה, שיר גוטליב, סער פין, ניר גבע ואלינור אהרון, לשיחה על הטראומה שלאחר ההצלחה, הדרמות מאחורי הקלעים והסיכוי לאיחוד

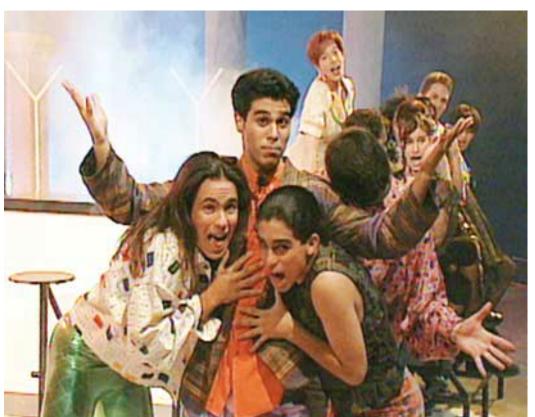
נמרוד דביר

פורסם: 22/07/2009

היה משהו מעניין בחיבור שהתרחש בשבוע שעבר בסטודיו של הצלם דביר כחלון. מצד אחד, מלכת הדראג ההיסטרית קיי לונג נמרחה על הסט, דפקה פוזות לצלילי מוזיקת האוס בפול ווליום (אם לא קראתם את הראיון איתה בגיליון הקודם, רוצו לסגור את החור הזה) ופיזרה נצנצים ורוח אוחצ'ית של שנת 2009.

מהצד השני ישבו ותיקי חבורת צעירי תל אביב, שיר גוטליב, סער פין, ניר גבע ואלינור אהרון והסתכלו עליה

ויו ומסתכלים

צעירי תל אביב. הקאמבק

התחום שנשלט פעם בידי מסרים פדגוגיים וטלוויזיה חינוכית פינה את הדרך לפאייטים, ריאליטי ועירום, כשהעולם שלהם, ששלט בכיפה בתחילת הניינטיז, הפך לאנכרוניסטי מתמיד. "לא כולל שירות" ששודרה בטלוויזיה החינוכית, גוללה את עלילותיו של בית קפה תל אביבי, כשחברי הלהקה גילמו את עובדי הקפה ואת הלקוחות הקבועים, ובין לבין שקעו בעלילות אהבהבים מתובלות בשירים ובמסרים חינוכיים.

כיום, כשהערוץ הראשון מחזיר את הסדרה לשידור חוזר לכבוד עונת הקיץ, החבורה מתקבצת לצפייה קבוצתית על התהילה ממרחק של כמעט עשרים שנה. בסדרה כיכבו מלבדם גם יעל פוליאקוב, טל ועידו מוסרי, דנה דבורין, ליאת אחירון, אוהד חיטמן ובטי כהן. גוטליב, פין, גבע ואהרון, כולם בני 35־37, הם היום בורגנים במירוץ: לשלושת הראשונים יש ילדים, גבע גרוש והשאר נשואים.

גוטליב גרה עם בעלה ושתי בנותיהם על יאכטה במרינה של תל אביב, מסיימת תואר ראשון בחינוך ועומדת להתחיל ללמד בשנה הבאה תלמידי כיתה א' בבית ספר בתל אביב ("אני מפחדת איך ההורים יגיבו אליי. מדובר באנשים שגדלו על התוכנית, בטח יהיה מוזר"). אהרון גרה ביישוב אזור, עובדת על אלבום משלה ("כבר שנתיים") ומשחקת בקאמרי. פין עובד כמפיק פרילנס (עובד, בין השאר, על "שבוע סוף" ו"צחוק מעבודה") וגבע עובד על המוזיקה שלו במסגרת ההרכב Squid (כנסו ל־squid-music.com). על רקע המוזיקה הרועשת שעולה מהצילומים של קיי, אנחנו מנסים להבין מה השתנה.

זה כמו בהופעה של מדונה

"אני מרגישה כמו בהופעה של מדונה", מעידה גוטליב על האווירה. "זה מצחיק אותי. גדלנו מאז. בתקופה שלנו לא היו דברים כאלה. היינו בני נוער, הכל היה נורא תמים. אני מסתכלת על זה ואומרת 'ברור שלא היינו מצטלמים ככה'".

לא מזמן היה לנו שער של "החצויה". החבר'ה שם הצטלמו כמעט עירומים.

גבע: "אנחנו ייצגנו את עיריים חל אריר גם אם היינן בוצים. לא יבולנו להיום פרועים מדי, אני זוכר איזו חצוה שהרמנו לחיים עם כוס פין: "תבין, אני פה בהלו

פן. וגבן, אנ פודו השני".

אתם מתרגשים שהתוכנית עולה לשידורים חוזרים?

אהרון: "לי זה נחמד שסוף סוף יש לי תירוץ לראות את זה עם בעלי. הוא אף פעם לא הסכים לראות". גוטליב: "זה שמעלים את התוכנית שוב זה שטויות. מי כבר רואה ערוץ 1? אם כבר, זה מעלה לי כל מיני תחושות ששכחתי. כל התקופה של 'לא כולל שירות' לא היתה קלה בשבילי. לא באתי אליה מוכנה, ואחר כך עברתי הרבה שנים קשות של מי ומה אני ומה אני צריכה לעשות בעצם. מאוד לא פשוט".

הקושי שגוטליב מדברת עליו תקף בצורה כזו או אחרת את כל יושבי החדר: אחרי תהילת "לא כולל שירות", שרצה במשך שלוש עונות בין 1990־1993, גלשו רוב הנוכחים לאלמוניות יחסית. למרות שניסו בתחילה להמשיך ולפעול, רובם יצאו מחוץ לעיני הציבור, מפנים את הדרך לכישרונות אחרים.

יכול להיות שהיה לך לא פשוט לרדת מהאולימפוס ולגלות שיש עולם למטה?

גוטליב: "הייתי אז בת 16 ותמיד אהבתי להופיע. אבל הפרסום הזה, הרגשתי שנהייתי מפלצת. לקח לי הרבה מאוד שנים להבין שכל מה שהיה שם זה לא אני. הבנתי שאני לא אוהבת להיות מפורסמת. שנים חשבתי שאני כן אוהבת, ושאני צריכה נורא להתאמץ בשביל זה".

אלינור אהרון. הטראומה שאחרי ההצלחה? (צילום: דביר כחלון)

"אני כן אוהבת לשיר ואוהבת להופיע, ואם יציעו לי עכשיו משהו ברור שאלך על זה, אבל את הדחף הזה להיות מפורסמת כנראה שאין לי. אני חושבת שזה לא בסדר שבאותה תקופה לא הצמידו לנו פסיכולוג. זה לא פשוט לילדים בגיל הזה לעבור כזו חוויה. יש ילדים בני 17 שבאים עם האופי הנכון, עם הבסיס הנכון, אז הם יכולים להתמודד. לי זה היה מאוד קשה".

נראה לי שזה מציב רף ציפיות מאוד גבוה להמשך החיים.

גוטליב: "בדיוק. עד היום אנשים אומרים לי 'מה קורה איתך? למה את לא משחקת?'. שנים הייתי צריכה להתנצל, להצדיק מה שקורה איתי". פין: "אני לגמרי מבין אותך, אבל מההתחלה ידעתי שאני בא לחוויה זמנית. אף פעם לא התייחסתי לזה כאילו זה מה שהולך להיות איתי בחיים. ידעתי שזה לא אני. התייחסתי לעניין כחוויה, וכל הזמן הזכרתי לעצמי שזה אחלה אילוז'ן, אבל עדיין אילוז'ן".

למה אשליה? למה לא להמשיך את זה הלאה?

פין: "כי האופי שלי זה לא להיות על במה, וכל הפרסום שהיה כרוך בכך זה לא אני. קח אותי עכשיו לעולם מקביל, ושאל אותי מה אני רוצה לעשות בגיל כזה, ואין סיכוי שהיית שומע ממני שאני רוצה להיות שחקן. הגעתי לזה בשיא המקריות. חבר הביא אותי לאודישן ובאתי כי חשבתי שיהיו שם בנות יפות. היום זה לא יכול היה לקרות. להגיע לכזה פרסום, זו עבודה נורא קשה".

היום התהילה מגיעה בקלות

גבע: "מה זו עבודה קשה? יש כאלה שזה לא הולך להם קשה, גם היום. כל משתתפי 'כוכב נולד' - התהילה מגיעה להם די בקלות. ב'לא כולל' גם אני הגעתי לתובנות דומות לשיר וסער, אבל כן הבנתי שאני רוצה לעסוק במוזיקה. הבנתי שאני לא רוצה להתעסק בפרסום, לא ללכת לערוץ הילדים ולכל מיני סדרות נוער, אבל בהחלט שמוזיקה זה החיים שלי".

אהרון: "גם אני הבנתי שזה משהו שאני רוצה לעשות, אבל לא היה פשוט להמשיך אחר כך. חטפנו הצלחה בבום, ואחר כך היה מאוד קשה להשתחרר מזה".

יכול להיות שכשאתה צעיר פשוט יותר קל?

אהרון: "פגשתי פעם את הזמר אדם בקדם אירוויזיון. הוא אמר לי 'זה כיף, נכון? עד שזה נהיה מקצוע'. היה לו מין מרמור כזה, שבזמנו אמרתי לעצמי שאני צריכה להיזהר כדי שזה לא יהיה גם לי. אני חושבת שהכוונה שלו היתה שבהתחלה אתה עושה את זה בתמימות. בהתחלה אתה סתם ילד שרוצה לשיר. כשזה נהיה מקצוע זה כבר לא טהור".

גבע: "אני חושב שהדבר הכי מסוכן במקצוע הזה הוא אם אתה מתחיל להאמין לסלביות של עצמך. כשאתה מאבד את הצניעות שלך, את מי שאתה באמת".

16 שנה אחרי, נראה שאתם סוחבים איתכם תחושות קשות.

גוטליב: "כל אחד מסתובב עם התיק שלו. לכל אחד יש שק מלא שהוא סוחב על הגב". אהרון: "אני כבר עושה מזה צחוק. היום אני באה ואומרת 'שלום, אני אלינור מצעירי תל אביב. בוא נשתחרר

> מהתדמית הזו ונמשיך הלאה'. אני מרגישה שאני תקועה בתדמית". גוטליב: "אבל עשית הרבה מאז".

אהרון: "כן, עשיתי קלטות ילדים ו'אבניו קיו' ועוד דברים. אבל הקצב שלי מאוד מאוד איטי. אני לא עושה מספיק, יחסית למה שאני רוצה לעשות. אני מרגישה שלא קורה כלום. לא הייתי באודישן, כבר שנה. אני מרגישה שאין משהו מתאים".

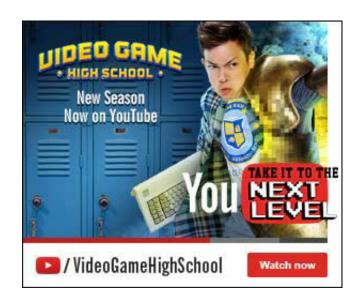
את הראיון המלא ניתן לקרוא בגליון החדש של פנאי פלוס

:חדש

אפליקציית פנאי פלוס לאייפון ולאנדרואיד

הצג כתבה באינטרנט 🕡 לאתר האינטרנט 🛨 להורדת האפליקציה 🗉

אולי יעניין אותך גם

"זועבי וחבורתה כפו עלינו לחיות בשקר"

סרטן הוא תורשתי? 10 עובדות שחייבים לדעת

ממבו איטליאנו: מייקל לואיס כובש את איטליה

"אמרו לנו שהשמיים נפלו, אבל קיבלנו מתנה"

Recommended by